

ни дръзновенъ постѣнокъ противъ Римскіи папа. Легати-тъ добыхъ отъ папата и едно писмо за Керуларія и за Леона, въ което имъ се припомнуваше, че папа-та, който е наслѣдникъ на св. Петра, князь-тъ на апостоли-тъ по-добрь знае отъ тѣхъ истини-тъ на Христовото учение. „Вые сега сте зеле да учите Римска-та църква, пишеше имъ той, като че ли тянищо не се научи „отъ този Свѣтець, комуто Христосъ, сынъ Бога живаго, каза: блаженъ еси Симоне Варіоне, яко плоть и „кръв не откри тебѣ, но отецъ мой, иже на небесѣхъ. — И комуто не чрезъ ангелъ, ниже пророкъ, но съсъ „свои-тъ уста сами владыка ангеловъ и пророковъ пред- „рече: Ты еси Петръ и на семъ камени созижду домъ „мой.¹¹⁾ Като стигнахъ въ Константинополь, папски-тъ легати повикахъ на съдъ Керуларія и Леона за да дадѣтъ оправданіе за свои-тъ обличенія на Римска-та църква. Викахъ ги на таквъ съдъ отъ име-то на папа-та, който казваше за себе-си че, като намѣстникъ Исусъ Христовъ на земята, той е тѣхънъ начальникъ, а слѣдователно има право и да ги вика на съдъ, когато ще. — Разумѣва се, че Михаилъ и Леонъ, които повѣчето за такова чрезмѣрно властолюбіе обличавахъ Римска-та църква, не само не се покорихъ на папско-то повелѣніе, нъ и отговорихъ на него съ нови обличенія. Тогава папски-тъ легати влѣзохъ въ църква-та Св. Софія и на главниі ѣ прѣстолъ положихъ едно афоризмо (*damnationis sententia*), въ което Константинопольскій патриархъ Михаилъ Керуларіи, и Българскіи архіепископъ се проклинахъ и предавахъ отъ Римскіи папа на Огненната Геена. Заедно съсъ тѣхъ изрече такава проклетія и на всички-тъ тѣхни единомысленици, на всичкитъ христене т. е., които останахъ вѣрни на апостолска-та

¹¹⁾ Concil T. XI p. 1450.